

ಬೇಸಿಗೆ ಬಂತು ಬೇಸಿಗೆ ಬಂತು

■ ಲಲಿತಾ ಕೆ. ಹೊಸಪ್ಪಾಟಿ

ಮಗಗಳದು ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಆಗಿದ್ದೇ ತಡ, ಅಬ್ಬೂ ಆವೋ... ಕತೆ ಹೇಳು ಬಾ, ಅದೇ ಕತೆ ಹೇಳು, ಮಂಗಳಣ್ಣನ ಕತೆ, ಬಾಲಕೆ ಮುಕ್ಕು ಚುಚ್ಚಿದ ಕತೆನೇ ಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹಟ, ವಾಕಿಟಾಕಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗೋ ಕೋಣೆಗೆ ಬರೋತನಕ ಬಿಡಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ನಜೀರಾಬಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕೋ ಐದೋ ಕ್ಲಾಸ್ ಓದಿರಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಬಹಳ ಕತೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಕತೆಯೂ ಒಂದು. ನಿಮಗಲ್ಲಾ ಹಳೆಯದಿದು ಬಿಡಿ. ಅದೇ ಇಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ, ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಓಡಾಡ್ತ ಬಾಲಕೆ ಮುಕ್ಕು ಚುಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಸಲು ಕತ್ತಿಯವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಾಲ ತುಂಡಾಗಿ ಅವನ ಕತ್ತಿ ಎತ್ತೋಡು ಹೋಗಿ ಪಡಬಾರದ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಕತೆ ಅದು.

ಅದನ್ನು ಮಗಳನ್ನು ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ. ಸೇರೋ ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲಿ ನೋಡಿದೆ ಸಣ್ಣದು, ಕತ್ತರಿ, ಚೀಲ, ಕುರಿ, ಮದುವೆ ಹೆಣ್ಣು... ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಗ್ಗೆ ಎತ್ತೋಡು ಹೋಗುತ್ತೆ ಹೋಗ್ ಅಬ್ಬು ಅಂತ ತರ್ಕ ಮಾಡಿ, ತಂತ್ರ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದಳು.

ಕತೆಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಓಕೆನಮ್ಮ ಅಂದ್ರೆ 'ಏನ್ ಓಕೆ ನಿನ್ ತಲೆ' ಅಂತ ದಬಾಯಿಸಿದ್ದಿಂದ ಇಲಿಬಿಟ್ಟು ಅದೇ ಕತೆಗೆ ಕೋತಿನ ತಂದು ಕಾಪಿ ಪೆನ್ಸಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮಾಗಿದ್ದಳು! ಈಗೀಗಂತೂ ಮೈತುಂಬಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಾಗಕ್ಕು-ಗುಬ್ಬಕ್ಕನ ಕತೆಯಂತೂ ಸುತರಾಂ ಒಪ್ಪಲ್ಲ!

ಕಾಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾ? ಗುಬ್ಬಿ ಮೇಣದ ಮನೆ ಅಡ್ಡೆಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ? ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪೇನೋ ಇತ್ತು; ಮೇಣ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ರಾ? ಅಂತ ಆ ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೂ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಟಾಮ್ ಅಂಡ್ ಜಿರಿ, ಜಂಗಲ್ ಬುಕ್, ಮೋಟು

ತುಳಸಿಯ ಎಚ್ಚರ

■ ಸಂತೆಬೆನ್ನೂರು ಫೈಜ್‌ಖಾನ್

ಪತ್ತು, ರುದ್ರ, ಶಿವ ಅಂತ ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಕಾಮಿಕ್ಸ್ ನೋಡಿದರೂ ಅಬ್ಬೂ ಹೇಳೋ ಕತೆಗಳೇ ಬೇಕು. ನಾ ಹೇಳೋ ಕತೆಗಳನ್ನ ಅವಳ ಟೀವಿ ಕತೆಗಳ ರೇಂಜಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಟಿ.ಆರ್.ಪಿ. ತರಹ ರೇಟಿಂಗ್ ಕೊಡ್ತಾಳೆ!

ಅವಳಿಗಾಗಿ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಪಂಚತಂತ್ರ, ಹಳೆಯ ಚಂದಮಾಮ, ಬಾಲಮಿತ್ರ ಹುಡುಕಿ ತಂದರೂ ಏನಾದ್ರೂ ಕೊಂಕು ತಗಿತಾಳೆ. ಇವತ್ತಿನ ಕತೆ ಆಗಲೇ ನಿನ್ನೆಯೇ ಹೆಣೆದಿದ್ದ. ಅವಳು ನೋಡುವ ಯಾವ ಚಾನೆಲ್‌ಲ್ಲೂ ಅದು ಲಿಂಕ್ ಅಥವಾ ಸಿಂಕನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರಂಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಅವಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅದೊಂದು ಊರು, ಅಲ್ಲೊಂದು ಬೀದಿ. ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಮರ, ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿ, ಹಸಿರು ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲು ಬಿಸಿ ಮರಳು ಸುರಿದಂತೆ ಕಾಣ್ತತ್ತು. ಜನ ಇಲ್ಲ, ಕಾಗೆ-ಗುಬ್ಬಿ ಇಲ್ಲ, ನಾಯಿ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ, ಯಾರಂದ್ರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬಿದ ಊರಾದ್ರೂ ಜನ ಓಡಾಡ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜ ಕೋಲೂರುತ್ತಾ ಬರಿ ಮೈಲಿ, ತುಂಡು ಪಂಚೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದ.

'ಗಾಂಧಿ ತಾತಾನಾ' ಅಂದ್ರು! ಬರಿ ಮೈ ಅಜ್ಜ ಅಂದಕೂಡಲೇ ಗಾಂಧಿ ರೂಪ ಅವಳ ಮುಂದೆ!

'ಅಲ್ಲ ಅನವ್ವ ಇದು ಬೇರೆ ಅಜ್ಜ' ಅಂದ.

ಆ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಬಲು ಕೆಮ್ಮು ಕೆಮ್ಮಂದ್ರೆ ಸಾಯೋವಂಥಾ ಕೆಮ್ಮದು. ದಮನಾಚೆಯ

ಕೆಮ್ಮದು. ಬರಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತೆಳು ಟವಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದ್ಯಾವುದೋ ಚಪ್ಪಡಿಯಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಶಿವನೇ ಅಂತ ಕೂತ. ಅದೂ ಸುಡ್ಡಿತ್ತು. ಹೆಗಲ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸೋಳ್ತಾ, ಆಕಾಶ ನೋಡ್ತಾ ಉಸ್ ಉಸ್ ಅಂತಿದ್ದ.

ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಗಾಳಿ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಕು. ಆ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಮನೆಯಿಂದ ಅಡ್ಡಾಡ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಗಾಳಿ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ. ಮನೆ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣ ತುಳಸಿ ಸಸಿ ಆ ಅಜ್ಜನನ್ನೇ ನೋಡ್ತಿತ್ತು. ಅದೇನು ಅನ್ನಿಸಿತೋ ಪಾಪ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ಆ ಸಸಿ ಅಜ್ಜನ ಹತ್ತ ನಡೆಂಡು ಬಂದೇ ಬಿಡ್ತು!

'ಮೋಟು ಹತ್ತ ಸಮೋಸ ಬರುತ್ತಲ್ಲ ಹಂಗಾ' ಅಂದ್ರು ಮಗಳು ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ಹಾದೆಂದೆ.

'ಆಮೇಲೆ?' ಅಂದಳು ತೋಳು ತಬ್ಬಿ.

ತುಳಸಿ ಸಸಿ ಅಜ್ಜನತ್ತ ಬಂದು ಆಚೆ ಈಚೆ ತನ್ನ ಮೈನೆಲ್ಲಾ ಅಗಲಕ್ಕೆ ತೆರೆದು ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಚೂರಾದ್ರೂ ಗಾಳಿ ಬರಲಿ ಅಂತ ಆಡಿಸತೊಡಗಿತು. ಅಜ್ಜ ಇದುವರೆಗೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಲೇ ಬಿಟ್ಟಿಲಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸೋಳ್ತಾ ಇದ್ದೋನು ಏನೋ ತಣ್ಣಗಾಗ್ತಾ ಇದೆಯೆಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ ತುಳಸಿ ಸಸಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ನಗ್ಗಿದೆ!

ಅಜ್ಜ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ 'ಏನಮ್ಮಾ ಇದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ' ಅಂದಾಗ ತುಳಸಿ ಮೈ ಆಡಿಸುತ್ತಲೇ ಮಾತಾಡಿತು 'ಯಜಮಾನರೇ ನಿಮ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗಿಡ ಮರ ಬಳ್ಳಿ ಸಾಕ್ಷಿತ್ತಿ ಮನೆ ಮುಂದೆ, ಹಿಂದೆ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ, ಕಣದಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ, ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಮರಗಿಡ ಬೆಳೆಸಿ ಪರಿಸರ ಕಾಪಾಡಿದ್ಡಿ ಅಲ್ಲಾ? ಬೆಳೆಗಿದ್ದು ಪರಿಸರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೈ ಮುಗಿತ್ತಿ

ಸಿಕ್ಕಲಾರ್ ಸಿಕ್ಕಲಾರ್ ಸಿಕ್ಕಲಾರ್